

Maria **Piechowska**, Marcin **Przychodniak**, Anna Maria **Dyner**, Marcin Andrzej **Piotrowski**

Kolejne roszady w ukraińskich władzach

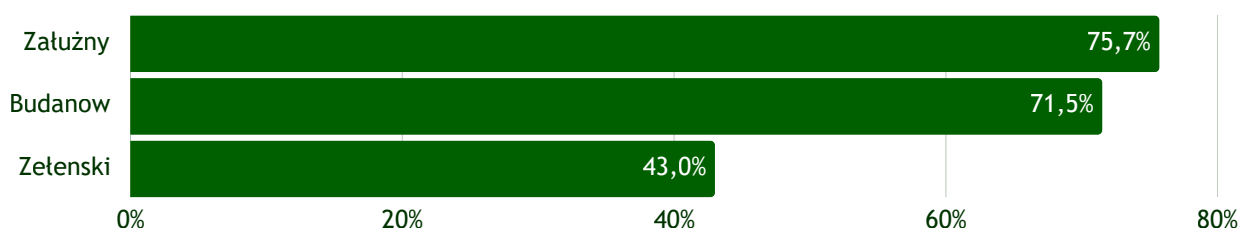
Nowym kierownikiem Biura Prezydenckiego na Ukrainie został gen. Kyryło Budanow, dotychczasowy szef wywiadu wojskowego (HUR). Prezydent Wołodymyr Zełenski zaproponował też kolejną rotację w rządzie mającą objąć m.in. resort obrony. **Zmiany są odpowiedzią na kryzys zaufania do ukraińskich władz związany z aferą korupcyjną i utrzymującą się presją negocjacyjną ze strony USA.**

Budanow postrzegany jest jako potencjalny konkurent Zełenskiego w przyszłych wyborach – według ostatnich sondaży wygrałby z wynikiem 56%, gdyby znalazł się z obecnym prezydentem w drugiej turze. Cieszy się też zaufaniem partnerów zachodnich, ma doświadczenie operacyjne i dyplomatyczne – brał udział w rozmowach nt. zakończenia wojny oraz negocjował z Rosjanami wymiany jeńców. Nominując szefa HUR na kierownika swojego biura, prezydent Zełenski chciał wzmocnić swoją pozycję polityczną, pokazać gotowość do dialogu z frakcją „wojskową”, która może mieć istotne znaczenie dla kształtu przyszłej ukraińskiej polityki, i osłabić zarzuty o monopolizowanie władzy. Do zmian ma dojść też w rządzie: wicepremier i minister cyfryzacji Mychajło Fedorow ma zostać ministrem obrony, a dotychczasowy minister obrony Denys Szmyhal – ministrem energetyki. Obaj cieszą się zaufaniem członków UE i NATO i skutecznie walczą z korupcją. Nominacja Fedorowa może oznaczać wzmocnienie strategii związanej z technologicznymi aspektami obronności, w tym projektami takimi jak „linia dronów”. Zmiany nie wpłyną na kierunki polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Ukrainy, jednak roszady personalne wskazują, że Zełenski przygotowuje swoje zaplecze do intensyfikacji działań negocjacyjnych w sprawie zakończenia działań zbrojnych.

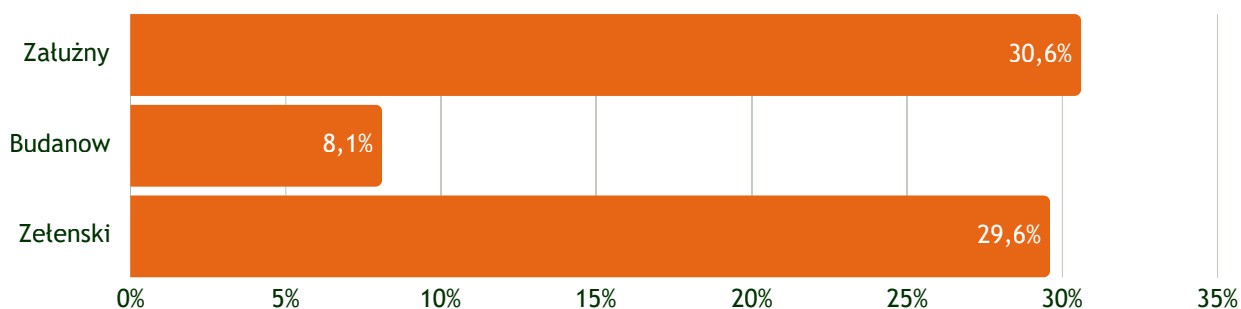
[O zwolnieniu Andrija Jermaka z funkcji szefa Biura Prezydenta pisała Maria Piechowska](#)

Poziom zaufania i poparcie ukraińskiego społeczeństwa dla potencjalnych kandydatów w wyborach

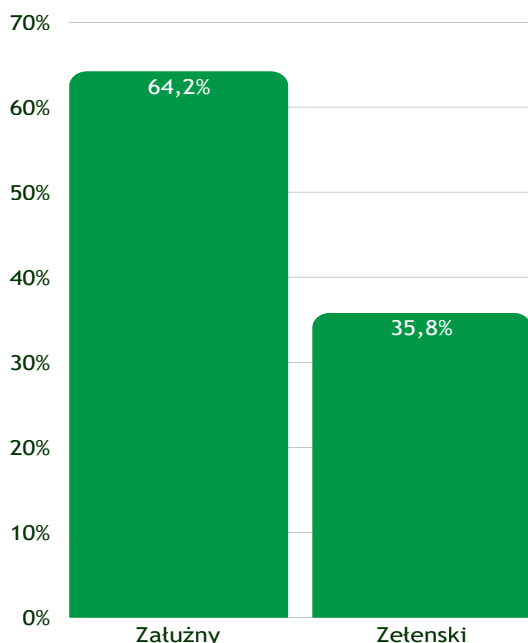
Zaufanie społeczne (%)

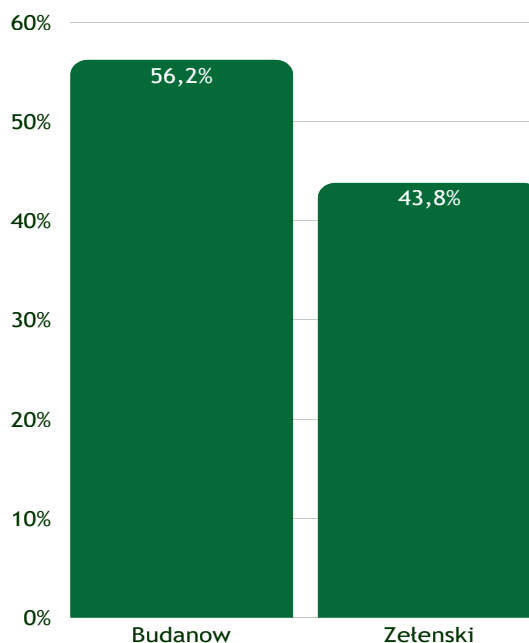
I tura – poparcie (%)

Symulacja II tury
Zełenski vs Załóżny

Symulacja II tury
Zełenski vs Budanow

Źródło: Opracowanie PISM na podstawie danych z <https://socis.kiev.ua/ua/2025-12-24/>

Nieskuteczny sprzęt wojskowy z Chin w Wenezueli

Od początku XXI w. Wenezuela była najważniejszym odbiorcą chińskiego sprzętu wojskowego w Ameryce Południowej. **Dostarczony wówczas sprzęt radarowy nie pomógł w obronie przed akcją wojskową USA wobec Nicolása Maduro.**

Od 2010 do 2020 r. 90% chińskich dostaw uzbrojenia w Ameryce Południowej trafiało do Wenezueli. Równolegle do sprzętu dostarczanego przez Rosję ChRL przekazywała tam m.in. rakiety krótkiego zasięgu PL-5E, przeciwczołgowe Red Arrow-73, lekkie czołgi typu ZTD-5 oraz wyrzutnie rakietowe SR-5, co było elementem wsparcia reżimu. Zgodnie z danymi Sztokholmskiego Międzynarodowego Instytutu Badań Pokojowych od 2007 do 2011 r. Wenezuela odebrała także z ChRL 10 radarów typu JYL-1 i 6 typu JY-11. Dodatkowo według informacji medialnych ochronę radarową miały zapewniać zainstalowane w 2025 r. chińskie systemy JY-27A. Zgodnie z deklaracjami chińskiego producenta (China Electronics Group Corporation) miały one być zdolne do wykrywania np. myśliwców typu stealth. Skuteczna i sprawnie przeprowadzona operacja pojmania Nicolása Maduro przez wojska USA dowiodła jednak nieskuteczności tych instalacji radarowych. Jest to – po dymisjach oficerów wysokiej rangi i sprawach korupcyjnych – kolejny element, który pozwala podać w wątpliwość sprawność operacyjną chińskiej armii oraz jej sprzętu i zdolności m.in. w kontekście perspektyw ewentualnych działań ofensywnych wobec Tajwanu.

[O zmianach kadrowych w chińskiej armii pisze Marcin Przychodniak](#)

Sprzedaż broni z Chin do Wenezueli w latach 2007-2023

KRAJ ODBIORCY	KRAJ PRODUCENTA	MODEL	TYP UZBROJENIA	ROK ZAMÓWIENIA	LICZBA	ROK ODBIORU
WENEZUELA	CHINY	JYL-1	Radar przestrzeni powietrznej	2005	3	2007
WENEZUELA	CHINY	JYL-1	Radar przestrzeni powietrznej	2006	7	2009
WENEZUELA	CHINY	K-8 -	Samoloty ćwiczebne	2008	18	2010
WENEZUELA	CHINY	PL-5E	Rakiety powietrze-powietrze krótkiego zasięgu	2008	100	2010
WENEZUELA	CHINY	JY-11	Radar przestrzeni powietrznej	2008	3	2011
WENEZUELA	CHINY	Y-8	Lotnictwo transportowe	2011	8	2014
WENEZUELA	CHINY	VN-4	Transporter opancerzony	2012	121	2015
WENEZUELA	CHINY	ZTD-05	Lekki czołg	2012	9	2015
WENEZUELA	CHINY	ZBD-05	Pojazd bojowy piechoty	2012	23	2015
WENEZUELA	CHINY	RED ARROW-73	Rakiety przeciwczołgowe	2012	250	2015
WENEZUELA	CHINY	SR-5	Wyrzutnia rakietowa	2012	18	2015
WENEZUELA	CHINY	K-8 -	Samoloty ćwiczebne	2014	9	2016
WENEZUELA	CHINY	TYP - 07P IFV	Pojazd bojowy piechoty	2012	68	2016
WENEZUELA	CHINY	C-802A	Rakiety ziemia-woda	2017	30	2023

Źródło: Opracowanie PISM na podstawie danych Sztokholmskiego Międzynarodowego Instytutu Badań nad Pokojem

Rosja po raz kolejny użyła rakiety Oriesznik przeciw Ukrainie

W nocy z 8 na 9 stycznia br. Rosja przeprowadziła kolejny zmasowany atak powietrzny na Ukrainę, w trakcie którego użyła m.in. pocisku Oriesznik. **Niszcząc infrastrukturę krytyczną, Rosjanie chcą zmusić ukraińskie władze do zakończenia wojny na rosyjskich warunkach.**

Celem rosyjskiego ostrzału, w którym wykorzystano 240 dronów i 46 rakiet, były przede wszystkim obiekty infrastruktury energetycznej Ukrainy. Wystrzelony z poligonu Kapustin Jar pocisk Oriesznik uderzył w magazyn gazu Bilcze-Wołycko-Uherski, co spowodowało istotne problemy z dostawami gazu w obwodzie lwowskim. Natomiast atak na Kijów i dzielnicowe kotłownie przyniósł kolejne przerwy w dostawach ciepła i energii elektrycznej – 9 stycznia bez prądu było 500 tys. mieszkańców Kijowa i obwodu kijowskiego. Nasilające się w ostatnich tygodniach rosyjskie ostrzały mają na celu niszczenie przede wszystkim infrastruktury energetycznej, co jest szczególnie dokuczliwe zimą (na Ukrainie trwają obecnie silne mrozy). Oficjalnie atak był odpowiedzią na rzekomy nalot ukraińskich dronów na rezydencję Władimira Putina z 29 grudnia

2025 r. W praktyce był to kolejny element oddziaływania na ukraińskie społeczeństwo i pośrednio na ukraińskie władze, aby przyjęły rosyjskie warunki zakończenia wojny. Użycie rakiety Oriesznik na cele w pobliżu granicy NATO miało z kolei zasugerować państwom zachodnim – szczególnie tym zaangażowanym we wsparcie Ukrainy – że Rosja jest gotowa do osiągnięcia swoich celów z wykorzystaniem wszystkich dostępnych środków wojskowych.

O kolejnej odsłonie negocjacji o powojennych gwarancjach bezpieczeństwa dla Ukrainy pisały Anna Maria Dynier i Maria Piechowska

Rozbudowa strategicznych sił nuklearnych Chin w ocenie Pentagonu

W końcu grudnia 2025 r. Pentagon opublikował swój roczny raport o siłach zbrojnych Chin. Choć zawiera on oceny potwierdzające modernizację i rozbudowę chińskich sił nuklearnych, brakuje w nim analiz kilku już ujawnionych nowych systemów strategicznych.

Dokument podkreśla szybkie postępy w rozbudowie chińskich sił konwencjonalnych, które już w 2027 r. mogą być zdolne do prowadzenia wojny o Tajwan. Fragmenty na temat arsenału nuklearnego ChRL podkreślają, że składa się on teraz z ok. 600 głowic i może być powiększony w 2030 r. do 1000 głowic, rozmieszczonych głównie na strategicznych środkach przenoszenia. Można to wciąż uznać za realne, mimo że według Pentagonu w 2024 r. Chiny nieznacznie zwolniły

tempo produkcji materiałów rozczepianych, co było wynikiem opóźnień w oddaniu nowego reaktora i ośrodka produkcji plutonu bojowego. Raport powtarza wcześniejsze informacje wywiadu USA o zwiększeniu liczby silosów dla pocisków międzykontynentalnych, których arsenał może być zwiększony z obecnych 400 do 700 pocisków w 2035 r. Omawia też test nowych pocisków międzykontynentalnych DF-27 i wspomina o projekcie kolejnego pocisku z wieloma głowicami – może chodzić tu o DF-61 oparty na wprowadzonych już do służby DF-41. Mimo projekcji zdolności Chin do rażenia celów w kontynentalnych USA w raporcie brakuje ocen postępów projektów orbitalnego systemu bombardowania, nowego okrętu podwodnego Typ-096 i bombowca HN-20. Przewidywania wywiadu na temat arsenału strategicznego Chin mogą być dla administracji i Kongresu USA argumentami na rzecz ich zaawansowanej i rozbudowanej obrony przeciwrakietowej – tzw. Złotej Kopuły.

[O problemach projektu Złotej Kopuły USA pisał wcześniej Marcin Andrzej Piotrowski](#)

Struktura strategicznych sił nuklearnych Chin w ocenach Pentagonu (2025-2035)

KLASA (NATO)	ZASIĘGI POCISKÓW	MODELE POCISKÓW	SZACUNKI ZA 2025	PROJEKCJA DLA 2035	UWAGI PISM
Międzykontynentalne pociski balistyczne (ICBM)	Powyżej 5500 km	DF-5, DF-27, DF-31 i DF-41	550 wyrzutni i 400 pocisków	700 pocisków	Pociski DF-5C i DF-41 są uzbrojone w wiele głowic (MIRV). Możliwe postępy prac nad DF-61 MIRV. DF-27 z głowicą konwencjonalną może być użyty przeciwko okrętom
Pociski balistyczne pośredniego zasięgu (IRBM)	3000-5500 km	DF-26	300 wyrzutni i 550 pocisków	Brak szacunków	Cele pocisków DF-26 w Azji oraz Guam i część Alaski, może być też użyty przeciwko Alasce oraz okrętom
Morskie pociski balistyczne (SLBM)	8000-12000 km	JL-2 i JL-3	6 okrętów z 72 pociskami	Min. 11 okrętów ze 132 pociskami	Obecnie chińska flota okrętów (SSBN) oparta na klasie Typ-094, niejasne są zaawansowanie i plany projektu okrętów Typ-096
Orbitalny system bombardowania (FOBS)	Powyżej 5500 km	Brak nazwy	W trakcie prac badawczych	60 systemów	System przetestowano z głowicami hipersonicznymi (HGV) w 2021 r., brak informacji o kolejnych testach. FOBS z głowicami nuklearnymi są zakazane prawem międzynarodowym

Źródło: Opracowanie PISM na podstawie materiału DIA oraz raportu Pentagonu za 2025 r.

Postępy w budowie morskich zdolności nuklearnych KRLD

Pod koniec grudnia 2025 r. media Korei Północnej pokazały film z inspekcji Kim Dzong Una w stoczni budującej nowy okręt podwodny z napędem nuklearnym – prawdopodobnie z rosyjskim reaktorem. **Zdjęcia te sugerują bliskie ukończenie i wodowanie tej jednostki oraz znaczące postępy w rozwoju i rozbudowie całości morskiego arsenału nuklearnego KRLD.**

W materiale pokazano prace wykończeniowe nad nową klasą okrętów podwodnych KRLD z napędem nuklearnym, który rozmiarami i wypornością przekracza wszystkie wcześniej zbudowane przez nią jednostki. Okręt ten pokazano fragmentarycznie jeszcze w marcu br. Zwodowanie go w 2026 r. będzie zasadniczym postępowaniem w realizowanych przez KRLD od ponad dekady projektach morskich platform, które mogą przenosić większą liczbę pocisków, również bardziej zaawansowanych pocisków kierowanych z głowicami konwencjonalnymi i nuklearnymi. Wywiad południowokoreański ocenia, że reaktor, turbinę i system chłodzenia do okrętu dostarczyła Rosja w ramach zacieśnianej od 2022 r. dwustronnej współpracy wojskowej. Warto odnotować, że KRLD w ostatnich 15 latach opanowała kolejne elementy technologii niezbędnych dla budowy wiarygodnych morskich sił odstraszania nuklearnego. Wprawdzie jawne oceny zachodnich wywiadów nie wspominały, że KRLD uzyska takie zdolności w ciągu następnych 10–15 lat, jednak w tym czasie wzrosło prawdopodobieństwo budowy przez nią małej floty mogącej razić cele w Korei Południowej, Japonii, na Guam i w kontynentalnych USA. Wzmocni to zapewne zainteresowanie obecnej administracji i Kongresu sfinansowaniem i rozbudową nowego systemu obrony przeciwrakietowej – tzw. Złotej Kopuły.

O współpracy Rosji z KRLD pisali wcześniej Oskar Pietrewicz i Marcin Andrzej Piotrowski

Charakterystyki ujawnionych zdolności morskich sił nuklearnych KRLD

NAZWA SYSTEMU (KLASA W NATO)	RODZAJ NAPĘDU, WYPORNOŚĆ I PRĘDKOŚĆ	PRZYPUSZCZALNE UZBROJENIE (ZASIĘG) SYSTEMU	UWAGI PISM
Okręt podwodny Sinpo/Gorae (SSB)	Konwencjonalny (dieslowsko- elektryczny), do 1650 ton i do 20 węzłów pod wodą	Pojedyncza wyrzutnia pocisków balistycznych Pukguksong-1 (1250 km) lub rodziny Hwasong-11 (500-750 km) oraz dwie lub cztery wyrzutnie torped	Eksperymentalna jednostka Bohater 24 Sierpnia jest pierwszą platformą KRLD do przenoszenia morskich pocisków balistycznych, zwodowana już w 2014 r.
Modyfikacja okrętów podwodnych klasy Romeo (SSB)	Konwencjonalny (dieslowsko- elektryczny), rozbieżne szacunki wyporności i do 13 węzłów pod wodą	Cztery wyrzutnie pocisków balistycznych Pukguksong-1, Pukguksong-3 (1900 km) lub Hwasong-11, sześć wyrzutni pocisków manewrujących Hwasal-2 (1500-200 km) oraz niepotwierdzona liczba wyrzutni torped	Zwodowana w 2023 r., może razić cele w Korei Południowej i Japonii, dotychczas pokazano jedną jednostkę - Bohater Kim Gun-Ok. KRLD posiada 18-19 okrętów klasy Romeo z Chin lub własnej konstrukcji. Może je jeszcze dalej modyfikować, np. jako platformę dla dziesięciu pocisków manewrujących rodziny Hwasal
Nowy nuklearny okręt podwodny (SSBN)	Deklarowany i prawdopodobny napęd nuklearny, do 8700 ton i nieznaną prędkość pod wodą	Nieznaną liczbę wyrzutni pocisków balistycznych i manewrujących oraz torped, prawdopodobnie dalszego zasięgu niż przetestowane już na okrętach klasy Sinpo i Romeo	Prawdopodobnie będzie zdolny do rażenia celów w kontynentalnych stanach USA, jak i innych częściach głobu. Doświadczenia KRLD z tą jednostką mogą też służyć budowie bardziej zaawansowanych okrętów klasy SSBN
Krażownik raketowy klasy Choe Hyon (DDG)	Napęd konwencjonalny (dieslowski), 5000 ton i do ok. 25 węzłów na wodzie	Do 74 lub 80-82 pionowych wyrzutni różnego typu pocisków kierowanych oraz kopia rosyjskiego systemu obrony przeciwlotniczej Pancyr	Ogólna koncepcja wzorowana na amerykańskich krążownikach klasy Alreigh Burke, ale o połowę mniejszej wyporności. Zwodowano dotąd dwie jednostki - Choe Hyon w kwietniu oraz Kang Kon w maju (bez sukcesu) i powtórnie w czerwcu 2025 r. Możliwe prace nad kolejnymi 2-4 jednostkami
Drony-torpedy rodziny Haeil (UUV)	Nieznaną napęd konwencjonalny i wyporność, w teście możliwe do 4,6 węzłów pod wodą	Deklarowany jako docelowy nośnik głowicy nuklearnej - oficjalne szkice KRLD sugerują standaryzację głowicy z rodziną pocisków Hwasong-11	Koncepcja i konstrukcja wzorowane na rosyjskim dronie-torpedzie Posejdon, ale znacznie mniejszych rozmiarów. Dwie wersje pokazane na defiladzie w marcu oraz w teście w kwietniu 2023 r. Niejasna wciąż jest platforma dla drona

Źródło: Opracowanie PISM za szacunkami portali „38 North” i „Covert Shores” oraz CSIS, IISS i NTI